

Mál nr. 438/2020**M og****V vegna slysaftryggingar sjómanna og almennrar slysaftryggingar.****Sönnun tjónsafburaðar vegna óþæginda í öxl á árinu 2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 23. desember 2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V til nefndarinnar, dags. 22. janúar 2021, ásamt vátryggingarskilmálum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi lent í sjóslysi hinn 18. maí 2020 um borð í bát sínum. Atvikum er þannig lýst þar að M hafi verið að „...taka fallhlífina inn þegar það kom slinkur á hana með þeim afleiðingum að hægri hendi fór með hlífinni. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að M hafi leitað strax til læknis heldur hafi hann gert það 12. júní 2020, sbr. samskiptaseðill læknis þann dag, þar sem þar kemur fram að M hafi verið með axlarverki í um 1,5 mánuð. Í öðrum samskiptaseðli sama læknis dags. 29. september 2020 kemur fram að lækninum hafi láðst í fyrri samskiptaseðli að geta atviks 18. maí 2020 þar sem M hafi slasast við að „...taka inn rekanker.“ Í læknabréfi sérfræðilæknis dags. 1. júlí 2020 er síðan haft eftir M að hann hafi verið að skipta um rafgeyma í bát í byrjun maí og þá fengið óþægindi og nokkrum dögum síðar hafi hann síðan fengið slink á hægri öxl við að taka inn fallhlíf á bátinum út á sjó. Í málinu liggja einnig fyrir yfirlýsingar frá tveimur nafngreindum sjómönnum dags. í lok nóvember 2020 þar sem þeir bera um að M hafi sagt þeim frá slysi þegar M hafi verið að taka inn rekanker (fallhlíf) og hafi hann haft óþægindi í öxl síðan. Einnig kemur þar fram, sem og í málskoti að M hafi dottið milli báta og hangið á höndunum í einhvern tíma í byrjun júní. Sjúkratryggingar Íslands hafa samþykkt bótaskyldu vegna atviksins skv. lög nr. 45/2015.

M telur sannað að hann hafið orðið fyrir slysi í skilningi vátryggingarskilmála hinn 18. maí 2020 og vísar til framburðar vitna sem hafi borið um að hann hefði verið meiddur og þá hafi M strax gefið þær skýringar að hann hafið meðst við að taka rekankerinn inn. Einnig vísar M til læknisfræðilegra gagna um þessa orsök óþæginda sinna og að hann hafi ekki farið til læknis fyrr en hann hafi fundið, þegar hann féll milli báta í byrjun júní að hann yrði að leita til læknis, en hann hefði harkað af sér þangað til, eins og er staðfest í læknisfræðilegum gögnum.

V telur ósannað að það atvik sem M lýsir sem tjónsatviki hafi leitt til líkamstjóns hans. V vísar til þess að mikill hræringur sé á atvikum og dagsetningum varðandi það atvik sem mögulega hafi leitt til óvinnufærni M og engin samtímagögn séu til um það. V bendir á að M hafi ekki leitað læknis fyrr en rúmum þremur vikum eftir 18. maí 2020 og þá hafi hann kvartað yfir verkjum sl. 1,5 mánuð. Einnig hafi komið fram upplýsingar um önnur atvik í læknisfræðilegum gögnum, eins og að M hafi dottið á öxl í byrjun júní, M hafi dottið á milli báta í byrjun júní eða þegar hann hafi verið að skipta um rafgeyma í byrjun maí. Einnig kemur fram í bréfi V til nefndarinnar að slysaftrygging sjómanna hafi ekki tekið gildi fyrr en 20. apríl 2020 og sé því mikilvægt að tjónsatburður sé skýrlega sannaður. Einnig bendir V á að læknisvottorð sem taki undir frásögn M hafi verið dagsett eftir að félagið hafnaði fyrst bótaskyldu í málinu. V telur að gögn málsins beri með sér að mögulega geti þrjú atvik hafa leitt til axlarmeidsla M og ómögulegt sé að greina þar á milli.

Álit

Ágreiningur er um sönnun tjónsatviks í málinu og hefur M lýst því þannig í tjónstilkynningum og málskoti að hann hafi hlotið áverka við að draga inn fallhlíf um borð í báti sínum hinn 18. maí 2020. Engin samtímagögn liggja fyrir um atvikið sjálft og leitaði M ekki læknis fyrr en nokkru seinna, eða 12. júní sama ár. Í fyrstu gögnum um þá heimsókn er fjallað um axlarmeidsli M en ekki atvikið sem M hefur lýst að átti sér stað 18. maí 2020. Þó sá læknir sem tók á móti M í júní hafi getið þess síðar að honum hafi láðst að skrá niður upplýsingar um tjónsatvik 18. maí 2020 verður ekki annað ráðið af öðrum læknisfræðilegum gögnum málsins en að nokkur vafi sé á hvaða atvik eða ástand leiddi til einkenna M í hægri öxl og leiddi til þess að hann leitaði læknis 12. júní 2020. Ekki liggur fyrir

matsgerð sem tekur af öll tvímæli um að einkenni og áverkar M hafi einungis getað komið til vegna þess atviks sem hann lýsir og verður það heldur ekki lesið með nægilega skýrum hætti út úr þeim læknisfræðilegum gögnum sem liggja fyrir í málinu. M ber skv. almennum sönnunarreglum sönnunarbyrði um að hann hafi orðið fyrir slysi hinn 18. maí 2020. Sá vafi sem uppi er í málinu um afleiðingar þess atviks sem hann einn getur borið um að hafi átt sér stað er nokkur vegna annarra atvika. Að því sögðu telst ekki fyllilega sannað af framlögðum gögnum að þau óþægindi sem M hefur haft í hægri öxl sé einungis hægt að rekja til tiltekins tjónsatburðar og að hann hafi orðið 18. maí sl. M á því ekki rétt til bóta úr slysaftryggingum sínum hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysaftryggingu sjómanna eða almennri slysaftryggingu hjá V.

Reykjavík, 16. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.